

som bekendt, i hvert eneste Garnisonssted — kan man vel gjerne sige — en Officersklub og en Underofficersforening. Hvad Stade kunde det vel gjøre, dersom samtlige Befalingsmænd blandedes sammen under de forskjellige Forhold? Vi gaa jo dog ud fra den Grundsaetning, at de overfor de virkelige Forhold, overfor Fjenden, skulle virke samlede som en fælles Helhed. Hvis det ikke finder Sted, er det uheldige Kommandoforhold, der ere tilstede. Den Helhed, vi ønske lige overfor Virkeligheden, mener jeg altsaa ogsaa, vi kunne have lige overfor Uddannelsen. Efter min Formening er den Sergent, der udfylder sin Plads, som han bør udfylde den Post, han beklæder, forholdsvis lige saa god som den Oberst eller General, der udfylder sin Plads paa forsvaerlig Maade, og derfor kan jeg, som sagt, ikke tro, at nogen af de her Tilstedeværende, navnlig af Repræsentanterne for Hæren, skulde ville modsætte sig et saadant Forslag. Med disse Ord skal jeg anbefale mit Endringsforslag til Thingets Bevillie. — Der er et andet Endringsforslag, som det maaste ogsaa tør være mig tilladt at omtale med et Par Ord. Det findes under Nr. 42, er stillet af et Mindretal og gaar ud paa at forandre „Oberst“ og „Oberstlieutenant“ til „Oberste“ og „Overstlieutenant“. Naar jeg ikke er Medforslagsstiller til dette Endringsforslag, er Grunden ene og alene den, at jeg vil gaa noget radikalere til Værks — om jeg saa maa sige —, idet jeg mener, at man, naar man vil foretage Forandring paa eet Punkt, ogsaa bør gjøre det paa alle Punkter. Jeg vil derfor rette den Opfordring, særlig til de ærede Forslagsstillere, at de, hvis det viser sig, at Thinget skulde være tilbøjeligt til at følge dem i den her antydede Retning, ville fremkomme med Forslag til tredie Behandling, sigtende til at fordranske alle de franske Ord, vi have i det militære Sprog, saavidt det lader sig gjøre. — Siden jeg har omtalt Benævnelserne „Oberst“ og „Oberstlieutenant“, tør det maaste være mig tilladt at henlede den ærede Krigsministers Opmærksomhed paa et andet Forhold, der ganske vist, om ikke helt, saa dog noget staar i Forbindelse hermed. Saavidt mig bekendt, finder det Forhold Sted ved Hæren, at de Værnepligtige ved Garden ligesom ere i Uvisshed om, hvorvidt de skulle titulere Denne eller Sin efter hans Charge som Kapitain eller Premierlieutenant, eller de skulle sige Baron, Kammerherre, Kammerjunker osv. Det er ganske vist, at Hærløven har kræbt hen til, at en Befalingsmand kun nævnes med den Grad, som han ifølge sin Stilling beklæder; men saavidt mig be-

kendt, er der nogen Uvisshed tilstede med Hensyn til dette Forhold, idet snart En ønsker at blive tituleret Baron, snart en Anden at blive tituleret Kammerjunker osv. Dersom dette kunde lade sig ændre, ved at der paa et bestemt Sted gives en Bestemmelse derom, saaledes at Folkene vidste: Kun den Titel ere vi pligtige til at afgive overfor vore Foresatte, vilde derigjennem med det Virvar, der finder Sted, blive afhjulpet.

Bajer: Med Hensyn til det Endringsforslag, der er stillet af min ærede Nabo i Standerborg Amt (N. Jensen) under Nr. 40, skal jeg erklære, at jeg væsentlig er enig med ham og skal stemme for Endringsforslaget. Jeg tror, at der derved vil blive gjort Lidt til at udfylde den naturlige Kløft imellem Officerer og Underofficerer, som vi jo Alle beklage, men som forresten er en social Kløft, saa at det ikke er gjort med at rette Ordet alene. Paa den anden Side tror jeg, at selv om Endringsforslaget vedtages, er derfor en Samarbejdelse af Lovforslaget ikke nødvendig; thi der kommer vel til at staa „Officerer“ og „Underofficerer“ andre Steder, men netop fordi det er sociale Begreber, ved man i Forveien, hvad det betyder. — Jeg skal derefter gaa over til at omtale et andet Endringsforslag, nemlig Nr. 42, om hvilket allerede, hvad jeg maaste tør bemærke i Forbigaaende, tre store kjøbenhavnske Blade have fortalt, at jeg iforgaars har begrundet det. Det skulde glæde mig, om de samme Blade vilde være lige saa meget forud for deres Tid i andre Henseender som i denne. Dette Endringsforslag er stillet af to af det sædvanlige Flertals og to af det sædvanlige Mindretals Medlemmer; men jeg tror at turde sige, at ikke alene det ærede Medlem for Standerborg Amts 2den Valgkreds (N. Jensen), der udtalte sig nu, men ogsaa flere andre af Udvalgets Medlemmer paa begge Sider stille sig velvillig dertil, og naar de ikke deltage i at stille det, kunne de have forskjellige Grunde dertil. Der kan være dem, der have ment, at de ere for meget Part i Sagen, og Andre, som synes, at det er for ubetydeligt at være ved saadanne sproglige Ting, naar det gjælder om meget vigtigere Sager. Jeg skal i den Anledning minde om de Udtalelser, der faldt fra den ærede Ordfører for Udvalget angaaende Forslaget om Hærens Ordning i Samlingen 1866—67, da der var stillet en hel Række sproglige Endringsforslag. Ved denne Leilighed udtalte han, at det var vel kun mindre Endringer, men at han haabede, at man vilde have det i Tanke senere. Jeg tror